

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 22. marts 2021
(OR. en)

7247/21

ENV 174
CLIMA 55
MAR 43
PECHE 98
COMPET 202
FIN 196

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra: Generalsekretariatet for Rådet

dato: 22. marts 2021

til: delegationerne

Tidl. dok. nr.: 6758/21

Vedr.: Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 26/2020 med titlen
"Havmiljø: EU-beskyttelsen spænder vidt, men stikker ikke dybt"

– Rådets konklusioner

Vedlagt følger til delegationerne Rådets konklusioner om ovennævnte emne, der blev godkendt af Rådet på 3787. samling den 22. marts 2021.

Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 26/2020 med titlen "Havmiljø: EU-beskyttelsen spænder vidt, men stikker ikke dybt"

– Rådets konklusioner –

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

1. SOM MINDER OM sine konklusioner om forbedring af gennemgangen af Revisionsrettens særberetninger i forbindelse med meddelelsen af decharge¹;
2. SER MED TILFREDSHED PÅ Revisionsrettens særberetning nr. 26/2020 med titlen "Havmiljø: EU-beskyttelsen spænder vidt, men stikker ikke dybt";
3. UNDERSTREGER den økonomiske, sociale og miljømæssige betydning af havmiljøet og dets naturressourcer;
4. MINDER OM EU's tilsagn om at gennemføre FN's vedtagne 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, navnlig verdensmål 14, som fastsætter delmål for "livet i havet", og EU's engagement i FN's vedtagne Aichimål i henhold til konventionen om den biologiske mangfoldighed; BEMÆRKER, at disse mål endnu ikke er nået;
5. MINDER OM Kommissionens meddelelse "den europæiske grønne pagt", der indeholder forslag til en omstilling for hele økonomien og en strategi for bæredygtig vækst, der tilstræber at være både retfærdig og inklusiv, og som har til formål at sikre velstand og samtidig beskytte vores planet;

¹ 7515/00 + COR 1.

6. MINDER ENDVIDERE OM EU's biodiversitetsstrategi for 2030 og Rådets konklusioner² herom; FREMHÆVER strategiens mål om at udvikle en EU-naturgenopretningsplan og etablere et større EU-dækkende netværk af beskyttede land- og havområder, der er sammenhængende og effektivt forvaltet, herunder beskyttelse af mindst 30 % af havområderne i Europa, hvoraf en tredjedel er strengt beskyttet, og hvor alle medlemsstater er fælles om at nå disse mål under hensyntagen til nationale forhold; BEMÆRKER, at EU's biodiversitetsstrategi for 2030 opfordrer til en fuldstændig gennemførelse af EU's fælles fiskeripolitik, havstrategirammedirektivet og fugledirektivet og habitatdirektivet, og MINDER også OM jord til bord-strategien, der blev lanceret samtidig med EU's biodiversitetsstrategi;
7. ANERKENDER, at visse fangstmetoder og andre aktiviteter gennem ressourceudvinding og skader på havbunden lægger pres på havmiljøet; BEMÆRKER i denne forbindelse, at virkningerne af klimaændringer, alle former for forurening, herunder havaffald, mikroplast og undervandsstøj, spredningen af ikkehjemmehørende arter, kystudvikling og andre menneskelige aktiviteter også kan have en negativ indvirkning på den marine biodiversitet;
8. UNDERSTREGER, at der med henblik på at tackle de udfordringer, som de marine økosystemer står over for, ved at fremme deres bevarelse eller genopretning og med henblik på at opnå eller opretholde en god miljøtilstand i henhold til havstrategirammedirektivet, miljødimensionen i EU's integrerede havpolitik, er et presserende behov for en integreret tilgang til beskyttelse og bæredygtig udnyttelse af havmiljøet, bl.a. gennem aktive bidrag fra alle relevante sektorpolitikker og -instrumenter såsom den fælles fiskeripolitik, fugledirektivet og habitatdirektivet, vandrammedirektivet og den fælles landbrugspolitik både på nationalt plan og EU-plan, samtidig med at man anerkender den særlige rolle, som regionale havkonventioner og eventuelt regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) spiller;

² 12210/20.

9. MINDER i overensstemmelse med traktaterne om, at miljøbeskyttelseskrav skal integreres i udformningen og gennemførelsen af Unionens politikker og aktioner, især med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling; UNDERSTREGER, at EU er fast besluttet på at beskytte havmiljøet og bevarelsen af havets biologiske ressourcer gennem henholdsvis sin miljø- og fiskeripolitik;
10. MINDER OM, at EU har enekompetence med hensyn til bevarelse af havets biologiske ressourcer inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik, og at EU og medlemsstaterne deler kompetence på miljøområdet, herunder bevarelse af den marine biodiversitet; FREMHÆVER, at den fælles fiskeripolitik omfatter bevarelse af havets biologiske ressourcer og forvaltning af fiskeri og de flåder, der udnytter sådanne ressourcer, og at den har til formål at sikre miljømæssig, social og økonomisk bæredygtighed i fiskeriet og i den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter (den fælles markedsordning) for at minimere den negative indvirkning på det marine økosystem;
11. ANERKENDER de foranstaltninger, som Kommissionen og medlemsstaterne allerede har truffet for at opretholde eller opnå en god miljøtilstand i havmiljøet; ANERKENDER betydningen af at støtte alle bestræbelser på at fremme effektiv beskyttelse af marine økosystemer og mindske belastningen fra menneskelige aktiviteter, der påvirker dem, og samtidig fremme bæredygtigt fiskeri, herunder medlemsstaternes indsats for fuldt ud at gennemføre bestemmelserne i miljø- og fiskerilovgivningen;
12. BEKLAGER, at foranstaltningerne på trods af de igangværende bestræbelser hidtil ikke har bidraget til at genoprette en god miljøtilstand i EU-medlemsstaternes havområder, bringe fiskeriet tilbage til et bæredygtigt niveau for visse arter eller bringe tabet af marin biodiversitet til ophør i de [...] have, som er omfattet af Revisionsrettens beretning; BEMÆRKER, at der ifølge Revisionsrettens beretning er sket en målbar forbedring med hensyn til at opnå det maksimale bæredygtige udbytte i Atlanterhavet, hvor fiskeriforvaltningen hovedsagelig består i at begrænse de tilladte fangstmængder, hvorimod fiskerimængden lå på det dobbelte af de bæredygtige niveauer i Middelhavet, hvor fiskeriforvaltningen hovedsagelig består i at begrænse fiskeriindsatsen (og ikke fangsterne);

13. NOTERER SIG i den forbindelse, at den delte fiskeriforvaltning med tredjelande er en yderligere udfordring for beskyttelsen af havmiljøet i Middelhavet; BEMÆRKER desuden, at de igangværende bestræbelser på at forbedre fiskeriforvaltningen i Middelhavet er begyndt at give målbare resultater, som det fremgår af den nye rapport om "State of Mediterranean and Black Sea Fisheries" (SoMFi 2020), ifølge hvilken procentdelen af overfiskede bestande faldt med mere end 10 % mellem 2014 og 2018, og antallet af fiskebestande med høj relativ biomasse er fordoblet i de seneste to år;
14. OPFORDRER Revisionsretten til at udvide denne gennemgang til alle havregioner eller havsubregioner; MENER, at revisionen med henblik på fremtidige forbedringer bør omfatte andre aspekter af havstrategirammedirektivet for at medtage alle deskriptorerne for havmiljøet med fokus på de fremherskende belastninger på hver region eller subregion som identificeret i de nationale havstrategier, der er fastlagt i henhold til havstrategirammedirektivet, og hindringer for at opnå en god miljøtilstand;
15. MINDER OM den tekniske rapport 4/2019 fra Det Europæiske Temacenter for Ferskvand, Kyst- og Havområder (ETC/ICM) til Det Europæiske Miljøagentur med titlen "Multiple pressures and their combined effects in Europe's seas", som fremsætter lignende bemærkninger vedrørende de menneskeskabte belastninger af det marine økosystem; BEMÆRKER, at dette dokument kan give yderligere indsigt i de deskriptorer og regioner, der ikke er omfattet af Revisionsrettens særberetning nr. 26/2020;
16. BEMÆRKER, at indsatsen hen imod bevarelse af havets biologiske ressourcer kan finansieres gennem bl.a. Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF) for 2021-2027, Life- og Interregprogrammet, og MINDER OM, at EU's biodiversitetsstrategi for 2030 fastsætter, at EHFF også bør støtte omstillingen til mere selektive og mindre skadelige fisketeknikker;
17. UDTRYKKER TILFREDSHED MED Revisionsrettens tre anbefalinger vedrørende EU's havmiljø og tager samtidig beretningens regionale fokus i betragtning og anerkender behovet for en koordineret indsats for også at vurdere andre aktiviteter indvirkning på havmiljøet.

Fastlægge de lovgivningsmæssige og administrative ændringer, der er nødvendige for at beskytte følsomme arter og levesteder

18. ANERKENDER Revisionsrettens anbefaling om, at Kommissionen og de relevante medlemsstater senest i 2022 bør styrke sammenhængen mellem miljø- og fiskeripolitikkerne ved at fastlægge de lovgivningsmæssige og administrative ændringer, der er nødvendige for at beskytte følsomme arter og levesteder, og som både:

- muliggør en hurtigere anvendelse af bevarelsesforanstaltninger under den fælles fiskeripolitik og
- udvider beskyttelsen til at omfatte flere arter (navnlig dem, der er klassificeret som kritisk udryddelsestruede) og levesteder i lyset af den aktuelle videnskabelige viden;

19. STØTTER i den forbindelse:

- fuld gennemførelse af den eksisterende lovgivning samt en ambitiøs revision af havstrategirammedirektivet
- at medlemsstaterne fastlægger bevarelsesmålene for alle beskyttede havområder samt styrker og fuldt ud gennemfører de bevarelses-, beskyttelses- og genopretningsforanstaltninger, der er nødvendige for at nå disse mål, herunder styrkelse eller udarbejdelse af eventuelt manglende forvaltningsplaner, med passende inddragelse af interessenter for at sikre, at beskyttede arter og levesteder opnår eller opretholder en god miljøtilstand
- at gøre procedurerne i henhold til havstrategirammedirektivets artikel 15 og artikel 11 i forordningen om den fælles fiskeripolitik mere effektive under hensyntagen til de relevante procedurer i henhold til fugledirektivet og habitatdirektivet
- at sikre, at listerne over truede arter og arter i tilbagegang samt levesteder er ajourført på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning samt forsigtighedsprincippet, så de bidrager til medlemsstaternes vedtagelse af de bevarelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at opfylde forpligtelserne i henhold til Unionens miljølovgivning, jf. artikel 11 i forordningen om den fælles fiskeripolitik
- at forbedre udformningen og forvaltningen af beskyttede havområder for at skabe sammenhængende, repræsentative og velforvaltede netværk i EU-medlemsstaternes havområder.

20. ANERKENDER Revisionsrettens anbefaling om, at Kommissionen og de relevante medlemsstater senest i 2023 i betragtning af den mangeårige forringelse af Middelhavets marine økosystemer bør:
- undersøge muligheden for at etablere flere områder med beskyttelse mod fiskeri i Middelhavsområdet og
 - jævnligt rapportere om de opnåede fremskridt og behovet for korrigerende foranstaltninger under den flerårige plan for det vestlige Middelhav, så der gives mulighed for at fastlægge og træffe sådanne korrigerende foranstaltninger;
21. STØTTER i den forbindelse:
- at forvaltnings- og bevarelsesforanstaltningerne under den fælles fiskeripolitik fortsat fastsættes på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning for at tackle overfiskning og forhindre overudnyttelse af marine ressourcer ved at træffe passende forvaltningsforanstaltninger med henblik på at opnå et mere bæredygtigt fiskeri
 - en effektiv fiskerikontrolordning, navnlig for at bekæmpe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri
 - at EU-værktøjerne til håndtering af fiskerioverkapacitet er afstemt efter de regionale behov og de miljømæssige indvirkninger;
22. UNDERSTREGER, at enhver yderligere indsats, der har til formål at forbedre beskyttelsesforanstaltningerne i Middelhavet, bør være i overensstemmelse med UNEP/MAP's Barcelonakonvention og med de kompetente internationale og regionale fiskeriorganisationer for at sikre sammenhæng i indsatsen på dette område.

23. ANERKENDER Revisionsrettens anbefaling om, at Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med programmeringen af den næste EHFAF senest i 2023 bør finde frem til instrumenter med henblik på at øge EHFAF-finansieringens bidrag til havbevarelsesmålene;
24. UNDERSTREGER, at manglen på specifikke midler til beskyttelse af havmiljøet er et kritisk problem; UNDERSTREGER, at EHFF på nationalt plan kun delvist anvendes til overvågning og fastlæggelse af foranstaltninger (herunder geografiske beskyttelsesforanstaltninger) i overensstemmelse med havstrategirammedirektivet og til forvaltning, genopretning og overvågning af Natura 2000-lokaliteter i overensstemmelse med habitatdirektivet; MINDER OM, at det nuværende anvendelsesområde for Life-midler er begrænset til pilotprojekter og innovative projekter, hvilket indsnævrer muligheden for at anvende dem til forvaltnings- og gennemførelsesforanstaltninger, der tager sigte på at opnå eller opretholde en god miljøtilstand i havmiljøet, og anden yderligere støtte til bevarelse af biodiversiteten;
25. MINDER OM, at 30 % af EU's budget og Next Generation EU-udgifterne bør afsættes til klimaindsatsen, mens 7,5 % af de årlige udgifter bør afsættes til biodiversitetsmål fra 2024 og 10 % fra 2026 og fremefter;
26. UNDERSTREGER i den forbindelse betydningen af:
- så tidligt som muligt at afslutte vedtagelsen af midler og programmer under FFR for perioden 2021-2027, som vil bidrage til at finansiere beskyttelse og bevarelse af havmiljøet
 - at planlægge specifik finansiering for at nå målet om at øge netværket af beskyttede havområder, der er fastsat i EU's biodiversitetsstrategi for 2030, herunder finansiering fra den private sektor.